C-0406 Ascultai cândva Isuse!

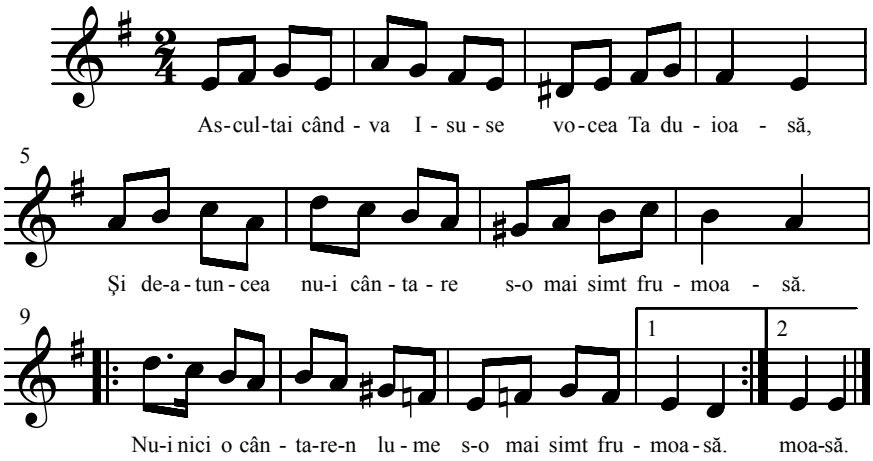

1 Ascultai cândva Isuse vocea Ta duioasă,
Şi de-atuncea nu-i cântare s-o mai simt frumoasă.
[: Nu-i nici o cântare-n lume s-o mai simt frumoasă. :]

2 Ți-am văzut odată chipul alb ca de ninsoare,
Şi de-atuncea nu-mi mai pare albă, nici o floare
[: Nu-mi mai pare-n lumea asta, albă nici o floare. :]

3 Însetat băui odată apa Ta cerească
Şi de-atuncea nu-s izvoare să mă răcorească.
[: Nu mai sunt izvoare-n lume să mă răcorească. :]

4 Legănatu-m-au odată dorurile Tale,
Şi de-atuncea n-am pe lume nici o fericire.
[: Nu mai simt în lumea asta nici o fericire. :]

5 Ți-am simțit odată mâna-n inima-mi sărmană,
Şi de-atuncea nu-s pe lume mâini să-mi lege-o rană.
!: Nu mai sunt în lumea asta mâini să-mi lege-o rană. :]

6 Şi mă-ntreb de n-ar fi oare dragoste curată,
Cine-ar mai putea să aibe inima înteagă?
[: Cine-ar mai putea să aibe inima întreagă? :]

Notată de Emil Onofrei Braşov-Săcele
Repertoriu: (C0406-Voce-Ascultai cândva Isuse) C0406